

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Normering en toezicht in de opsporing: Een onderzoek naar de normering van het strafvorderlijk optreden van opsporingsambtenaren in het voorbereidend onderzoek en het toezicht op de naleving van deze normen

Samadi, M.

Citation

Samadi, M. (2020, June 4). *Normering en toezicht in de opsporing: Een onderzoek naar de normering van het strafvorderlijk optreden van opsporingsambtenaren in het voorbereidend onderzoek en het toezicht op de naleving van deze normen*. Meijers-reeks. Boomjuridisch, Den Haag. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/138388>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/138388>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/138388> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Samadi, M.

Title: Normering en toezicht in de opsporing: Een onderzoek naar de normering van het strafvorderlijk optreden van opsporingsambtenaren in het voorbereidend onderzoek en het toezicht op de naleving van deze normen

Issue Date: 2020-06-04

Stellingen behorende bij het proefschrift

NORMERING EN TOEZICHT IN DE OPSPORING

Een onderzoek naar de normering van het strafvorderlijk optreden van opsporingsambtenaren in het voorbereidend onderzoek en het toezicht op de naleving van deze normen

van M. Samadi

1. Overnormering leidt uiteindelijk tot ondernormering.
2. Sanctionering van onrechtmatig handelen is slechts één, zij het een essentieel, onderdeel van nalevingstoezicht.
3. Dat de rechter onvoldoende geëquipeerd is om het volledige toezicht op de opsporing te houden, ontslaat hem niet van de taak om wel uitvoering te geven aan zijn normerende taak ten opzichte van de opsporing.
4. De wijze waarop de *Schutznorm* in de jurisprudentie wordt gebruikt, leidt met name tot een relativering van het belang van de strafvorderlijke norm die in het geding is.
5. Bij het bepalen van een rechtsgevolg voor een vormverzuim zou er voor de rechter geen ruimte moeten bestaan om de ernst van het feit als afzonderlijke factor in zijn afweging mee te nemen.
6. De notie van magistratelijkheid is geen garantie voor onafhankelijk en belangeloos toezicht vanuit de officier van justitie op het handelen van opsporingsambtenaren.
7. In het kader van de modernisering van het Wetboek van Strafvordering is het goed te beseffen dat de problematische aspecten van het rechterlijk toezicht op de opsporing niet zozeer gerelateerd zijn aan de wettelijke regeling maar veeleer aan de invulling ervan in de praktijk.
8. Eerlijkheid is een dynamische notie die op uiteenlopende wijzen kan worden ingevuld en dient aldus niet te worden gereduceerd tot de optelsom van de deelrechten van artikel 6 EVRM.
9. In een politieke tijdsgeest waarin de bescherming van mensenrechten met argwaan wordt bekeken, kunnen de beslissingen van de rechter vaker tegen het beleid van de overheid indruisen; dit dient echter niet te worden verward met de rechter die op de stoel van de wetgever gaat zitten.
10. Het laatste jaar van het promotietraject lijkt in veel opzichten op de laatste vijf kilometers van een marathon, met het cruciale verschil dat eerstgenoemde meedogenloos veel langer duurt.